

Leta 1310 je Friderik Kunšperški postal tudi vazal Gornjegrajskega samostana. Julija tega leta je namreč prisegel kot vazal samostana (»daz ich sev mit trewen mainen sol, und ir schaden wenden sol, und iren frum werben sol, und irev recht sagen sol, swa ich sev waiz oder ir innen wirdt«), potem ko je od njega prejel v fevd desetino na Bizeljskem (»ze Visel in der gegendt«) in ki jo je pred tem imel v fevdu Žamerški in je po njegovi smrti postala prosta.¹⁵⁵ Priče temu dejanju so bili samostanski in kunšperški ministeriali: Konrad iz Pernovega, Rajnher in Jakob iz Gornjega Grada, Albert Škodnik, Henrik Valdeker, Gunter iz Hekenberga in Dipold iz Kunšperka. Sam akt prisega je seveda pomenil le, da je postal Friderik vazal samostana na podeljeni desetini v Bizeljskem, ne pa da je postal s celoto svojih posesti samostanski človek. Kar je pri navedenem dejanju bolj presenetljivo, je dejstvo, da je imel Gornjegrajski samostan na področju Bizeljskega posestva, na katerih je imel pravico do pobiranja desetine. Teh posesti ne najdemo opisanih ne v samostanskem urbarju iz leta 1426 ne v kateri drugi listini, tako da ne vemo niti, kdaj jih je samostan pridobil, niti kako in kdaj jih je nato izgubil.

Leta 1313 je nato Friderik Kunšperški skupaj s svojo ženo Diemuto prodal gornjegrajskemu opatu Leopoldu še štiri hube v Trbojah(?)¹⁵⁶ (»fier hueben die ich in Treffpach gehabt«) za štirideset mark savinjskih pfenigov.¹⁵⁷ Če drži Orožnova umestitev kraja »Treffpach« v Trboje na Gorenjskem, se seveda postavi vprašanje, kako in kdaj so prišli Kunšperški do posesti pri Smledniku, ki ga je v tem času upravljala veja Planinskih iz družine Svibenčanov? Manj verjetno je, da bi ta posest izhajala iz sorodstvenih vezi med Svibenjskimi in Ptujskimi, saj sta bili verjetno nekje od srede 13. stoletja obe veji, Ptujška in Kunšperška, med seboj že ločeni. Seveda pa ravno opravljena analiza zgodovine gradu Turn v Škalah v zadnji četrtini 13. stoletja govori o tem, da tudi te možnosti ni mogoče povsem zavreči.

Dokončni udarec kunšperškim posestim na področju Savinjske in Šaleške doline pa je zadala zastava, v katero je bil leta 1322 prisiljen Friderik s Kunšperka. Tega leta na binkoštni ponedeljek je Hardegen Ptujski od Friderika in Neže Kunšperške kupil trdnjavi »Welen« (Velenje) in »Haggenberg« (Hekenberg) za 40 mark srebra. Priče temu dejanju so bili Amalrich Ptujski, Haug Svibenjski, Sigfrid Kranihberški, Leutold von Safen, Her-

¹⁵⁵ 1310, julij 9, Gornji Grad; regest v: *RHSt*, št. 206, 58, I. Orožen, *Das Benediktinerstift Oberburg*, 87.

¹⁵⁶ Treffpach lokalizira I. Orožen v Trboje ob Savi na Gorejskem v bližini Smlednika, J. Zahn pa se v *Ortsnamenbuch der Steiermark*, 146, na splošno opredeli za nekam ob Sotlo.

¹⁵⁷ 1313, november 30; orig. peg. listina v NALj, vrsta gornjegrajskih listin, št. listine 1786a. Regest v: *RHSt*, št. 581, 158; I. Orožen, *Das benediktiner Stift Oberburg*, 91.